

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a členov senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Milana Moravu v právnej veci žalobcu **J. Š.**, bytom R., *zastúpený JUDr. M. J., advokátkou, AK S.* proti žalovanému **Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Banskej Bystrici**, Krajský dopravný inšpektorát, Ul. 9. mája č. 1, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. p. KRP-DI-SPRAV-30-002/2010 zo dňa 1. apríla 2010, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 24S/37/2010-43 zo dňa 3. augusta 2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24S/37/2010-43 zo dňa 3. augusta 2010 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Banskej Bystrici zrušil rozhodnutie žalovaného č. KRP-DI-SPRAV-30-002/2010 zo dňa 1.4.2010 podľa § 250j ods. 2 písm. a/ OSP a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Žalovaný správny orgán týmto rozhodnutím potvrdil rozhodnutie o priestupku Okresného dopravného inšpektorátu Okresného riaditeľstva PZ v Banskej Bystrici ako prvostupňového orgánu č. ORP-1566/DI-K-2009 zo dňa 12.1.2009, ktorým bol žalobca uznaný vinným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. b/, g/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v platnom znení za to, že po zapríčinení dopravnej nehody, v dôsledku ktorej narazil do zaparkovaného motorového vozidla si nesplnil povinnosť účastníka dopravnej nehody nakoľko dopravnú nehodu neohlásil polícii, nezotrval na mieste dopravnej nehody až do príchodu policajta, alebo sa na toto miesto bezodkladne nevrátil do poskytnutia alebo privolania pomoci, alebo po ohlásení dopravnej nehody a nezdržal sa konania, ktoré by bolo na ujmu vyšetrenia dopravnej nehody.

Krajský súd po preskúmaní rozhodnutia žalovaného správneho orgánu prvostupňového rozhodnutia správneho orgánu a po oboznámení sa so spisom dospel k záveru, že žalovaný zastáva nesprávne stanovisko ohľadne posúdenia konania žalobcu, ktorému kladie za vinu porušenie ustanovenia § 66 ods. 2 písm. a/, d/, e/ zákona o cestnej premávke, pretože po zapríčinení dopravnej nehody túto neohlásil na polícii. V priebehu skutkového deja, podľa krajského súdu vyplýva, že potom čo žalobca spôsobil škodu na inom zaparkovanom motorovom vozidle, ktorá neprevyšovala 1,5 násobok väčšej škody podľa trestného zákona, neoznámil túto polícii a nezostal na mieste až do príchodu policajta a nezdržal sa konania, ktoré by bolo na ujmu vyšetrenia dopravnej nehody. Z ustanovenia § 66 ods. 6 zákona o cestnej premávke veta druhá je však zrejmé, že žalovaný porušil svoju povinnosť len v tom zmysle, že hoci spôsobil hmotnú škodu osobe, ktorá nebola účastníkom škodovej udalosti, bezodkladne ju neupovedomil a neoznámil jej osobné údaje, čo vykonal až na druhý deň. Inak celková škodová udalosť mala skutočný charakter škodovej udalosti v zmysle § 64 ods. 3 citovaného zákona. Keďže však nedošlo k splneniu povinnosti podľa § 66 ods. 6 zákona považuje sa takéto konanie za dopravnú nehodu v zmysle ods. 2 citovaného ustanovenia. Z uvedeného potom krajský súd vyvodil, že kvalifikácia takéhoto priestupku v zmysle zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v platnom znení, zodpovedá ustanoveniu § 22 ods. 1 písm. k/, podľa ktorého priestupku proti bezpečnosti a plynulosti

cestnej premávky sa dopustí ten, kto iným konaním ako sa uvádza v písmenách a/ - j/ poruší všeobecne záväzný predpis o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky a nie priestupku, ktorý by sa dal subsumovať pod citované ustanovenie § 22 ods. 1 písm. a/ - j/, konkrétne ako v danom prípade urobil žalovaný, keď kvalifikoval toto previnenie podľa písm. g/, teda že žalovaný porušil všeobecne záväzný právny predpis o bezpečnosti a plynulosti v cestnej premávke, v dôsledku ktorého vznikla dopravná nehoda. Podľa názoru krajského súdu dopravná nehoda v danom prípade nevznikla, vznikla len škodová udalosť a potom za priestupok podľa ods. 1 § 22 možno v zmysle ods. 2 písm. e/ uložiť maximálnu pokutu do 100 Eur. Keďže v napadnutom rozhodnutí došlo k chybnjej aplikácii citovaných ustanovení a následne aj k nesprávnemu vyhodnoteniu skutkového stavu, pokiaľ ide o zodpovednosť a zavinenie, ale najmä sankciu, krajský súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil správnenému orgánu na ďalšie konanie.

Krajský súd uložil žalovanému povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania v sume 298,45 Eur.

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalovaný.

V odvolaní namietal, že je nesporné, že žalobca si ako účastník dopravnej nehody nesplnil povinnosť uvedenú v ustanovení § 66 ods. 6 zákona o cestnej premávke, pretože ako účastník škodovej udalosti spôsobil hmotnú škodu osobe, ktorá nebola účastníkom škodovej udalosti a túto osobu bezodkladne neupovedomil a neoznámil jej bezodkladne svoje osobné údaje. Na základe toho žalovaný je toho názoru, že žalobca svojim konaním porušil všeobecne záväzný predpis o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, z ktorého vznikla dopravná nehoda, pričom porušil § 22 ods. 1 písm. g/ a písm. b/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v platnom znení, nakoľko si nesplnil vyššie uvedené povinnosti v zmysle zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke v platnom znení. Žalovaný považuje za nepochybné, že žalobca svojim konaním jednoznačne porušil povinnosť ustanovenia § 66 ods. 6 o cestnej premávke a uvedená udalosť nie je škodovou udalosťou, ale táto udalosť sa považuje za dopravnú nehodu v zmysle § 64 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, pretože ak účastník škodovej udalosti nesplní určitú povinnosť uvedenú v zákone č. 8/2009 Z.z., potom zákonodarca výslovne takéto porušenie povinnosti kvalifikuje ako dopravnú nehodu. Účastník dopravnej nehody má v zmysle vyššie uvedeného zákona iné povinnosti ako

účastník škodovej udalosti, pričom nesplnením týchto povinností zákonodarca spojil aj iné sankcie.

Pochybenie súdu videl žalovaný v tom, že síce krajský súd konštatuje, že žalobca nesplnil povinnosť podľa § 66 ods. 6 zákona č. 8/2009 Z.z., ale s týmto nesplnením povinnosti nespája tak ako zákonodarca vznik dopravnej nehody, ale tvrdí, že ide o iné porušenie zákona č. 8/2009 Z.z., s ktorým je spojená sankcia podľa § 22 ods. 1 písm. k/ zákona č. 372/1990 Zb.. Táto konštrukcia výkladu právnej normy je však podľa žalovaného nesprávna a nie je v súlade so zákonom. Na základe vyššie uvedených skutočností žalovaný žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky žalobu zamietol a trovy konania ako aj trovy právneho zastupovania nepriznal.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno priznať úspech. Rozhodol jednomyseľne bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 OSP s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 23. augusta 2011 (§ 156 ods. 1 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku).

Z obsahov predložených spisov odvolací súd zistil, že žalobca dňa 11. novembra 2009 cca o 20:35 hod. viedol motorové vozidlo zn. I. EČ: BB 509 CL na P. ulici v B. B., kde zapríčinil kolíziu s iným vozidlom tak, že pri odbočovaní vpravo z hlavnej cesty na parkovisko pravým bokom korby vozidla narazil do zaparkovaného motorového vozidla zn. S. EČ: BB – 478 BL. Žalobca nezotrval na mieste nehody až do príchodu policajtov, na druhý deň ráno o 6:00 hod. uložil lístok s údajmi a kontaktom za stierač poškodeného označeného motorového vozidla. Policajné orgány však na základe oznámenia náhodného svedka vykonali šetrenie dopravnej nehody ešte vo večerných hodinách a následne udalosť posúdili ako dopravnú nehodu, ktorú zaviniel žalobca, v dôsledku čoho ho uznali zodpovedným zo spáchania dopravného priestupku za porušenie ustanovenia § 4 ods. 1 písm. c/, § 66 ods. 2 písm. a/, d/, e/ zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke v platnom znení a uznali žalobcu vinným z naplnenia skutkovej podstaty priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. b/ a d/ zákona č. 372/1990 Zb.

o priestupkoch v platnom znení za čo mu bola uložená sankcia podľa § 22 ods. 2 písm. a/ a c/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v planom znení s poukazom na § 12 ods. 2 a to pokuta vo výške 300 Eur a zákaz činnosti viesť motorové vozidlo na dobu 12 mesiacov odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia.

Žalobca na svoju obranu uviedol, že daný večer veľmi pršalo a nemal žiadnu možnosť zanechať svoje údaje vlastníkovi poškodeného motorového vozidla. Túto povinnosť splnil o 6-tej hodine ráno, keď už prestalo pršať a predpokladal, že majiteľ vozidla s k nemu dostaví.

Podľa § 64 ods. 2 písm. a/ zákona č. 8/2009 Z.z. v platnom znení dopravná nehoda je udalosť v cestnej premávke, ktorá sa stane v priamej súvislosti s premávkou vozidla a pričom za dopravnú nehodu sa považuje aj škodová udalosť podľa ods. 3 ak nie je splnená niektorá z povinností podľa § 66 ods. 6 zákona.

Podľa § 66 ods. 6 zákona č. 8/2009 Z.z. v platnom znení účastník škodovej udalosti je povinný bezodkladne zastaviť vozidlo, preukázať svoju totožnosť inému účastníkovi škodovej udalosti, poskytnúť údaje o poistení vozidla, zdržať sa požitia alkoholu alebo inej návykovej látky a urobiť vhodné opatrenia, aby nebola ohrozená bezpečnosť alebo plynulosť cestnej premávky. Ak účastník škodovej udalosti spôsobil hmotnú škodu osobe, ktorá nie je účastníkom škodovej udalosti je povinný túto osobu bezodkladne upovedomiť a oznámiť jej svoje písomné údaje.

Zákon výslovne ukladá, aby sa v odôvodnení rozhodnutia o priestupkoch uviedlo, ktoré skutočnosti boli podkladom pre rozhodnutie, akými úvahami bol správny orgán vedený pri hodnotení dôkazov a pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodol. Odôvodnenie teda zahŕňa a hodnotí všetky skutočnosti, ktoré sú podkladom pre výrok rozhodnutia. Preto správny orgán tu musí uviesť nielen hodnotenie dôkazov, ktoré vykonal, ale reagovať aj na pripomienky, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, hoci ich pri svojom rozhodovaní nebral do úvahy. Odôvodnenia musia obsahovať aj zdôvodnenie pri aplikácii správnej úvahy.

Touto požiadavkou zákona sa konajúce správne orgány neriadili.

V odôvodnení rozhodnutia žalovaný konštatuje, že účastníci dopravnej nehody sa nedohodli na jej zavinení. Tieto skutočnosti vyvodzujú z vyjadrenia poškodenej M. H. ako aj účastníka konania po dopravnej nehode a taktiež z vyjadrenia svedka E. B.. Správny orgán nemá pre svoje tvrdenie žiadne potrebné podklady. Je nepochybné, že žalobca jednoznačne uznal svoje zavinenie dopravnej nehody a s poškodenou M. H. vôbec nebol v kontakte a poškodená sa k okolnosti či sa dohodla na zavinení so žalobcom vôbec nevyjadřila a ani jej v rámci výsluchu takáto otázka nebola položená.

Ďalej v odôvodnení rozhodnutia správny orgán konštatuje, že okolnosť, že na druhý deň dal žalobca za stierač poškodeného vozidla lístok s telefonickým kontaktom naňho nemožno považovať za preukázanie totožnosti a poskytnutie všetkých údajov pre riešenie škodovej udalosti podľa citovaného zákona.

Účelom ustanovenia § 66 ods. 6 zákona č. 8/2009 Z.z. je zabezpečiť, aby pri škodovej udalosti bolo umožnené rýchlo a bezproblémovo zaistiť náhradu škody v prospech poškodeného účastníka škodovej udalosti. Z tohto pohľadu je potrebné pristupovať aj k hodnoteniu požiadavky zákonného ustanovenia „bezodkladne upovedomiť“ osobu postihnutú škodovou udalosťou o osobných údajoch škodcu, v prípade, že táto nie je účastníkom škodovej udalosti. Zákon nestanovuje žiadnu priamu konkrétnu lehotu na upovedomenie a preto treba vždy vychádzať z konkrétnych okolností prípadov a posudzovať ich vzhľadom na danú situáciu.

V tomto zmysle odvolací súd dospel k záveru, že je potrebné prihliadnúť na skutočnosti vzniku škodovej udalosti, ktorá sa stala vo večerných hodinách o 20:35 a že nesporne pršal silný dážď, ktorý znemožnil obvyklý postup pri takýchto nehodách a to zanechania kontaktných údajov na papieri za stieračom, čo ospravedľňuje dostatočne postup žalobcu, ktorý hneď o 6:00 hod. ráno, keď už nepršalo sa dostavil k poškodenému motorovému vozidlu a svoju povinnosť primeraným spôsobom splnil.

Okolnosť, že policajné orgány na základe oznámenia inej osoby zahájili vyšetrovanie skutku, ktorú posúdili ako dopravnú nehodu, napriek škode nedosahujúcej zákonom stanovenú hranicu, zrejme v domnienke, že došlo k naplneniu ustanovenia § 60 ods. 2 písm. a/ zákona č. 8/2009 Z.z. nie je pre posúdenie veci relevantné.

Správne orgány mali skúmať a vyhodnotiť postup žalobcu, pričom je dôležité zistiť, či žalobca splnil svoju oznamovaciu povinnosť predtým ako sa dozvedel, že priestupkový orgán zahájil vyšetrovanie alebo až potom, čo môže nasvedčovať skutočným úmyslom žalobcu naplniť požiadavku zákona, alebo naopak sa jedná iba o účelové konanie v snahe vyhnúť sa sankciám.

Takisto je potrebné zistiť výsluchom poškodenej, či sa so žalobcom skontaktovala a ako uzavreli zavinenie nehody a zároveň overiť tvrdenie žalobcu, že zanechal poškodenej na druhý deň po nehode o 6:00 hod. lístok so svojimi údajmi za stieračom.

Až na základe takto zistených skutočností bude môcť správny orgán dostatočne posúdiť, či došlo k dopravnej nehode a na vec aplikovať zodpovedajúce právne normy.

Na základe uvedených dôvodov odvolací súd dospel jednomyseľne k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je vecne správne a napadnutý rozsudok podľa § 219 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania súd rozhodol podľa § 224 ods. 1, § 151 ods. 2 v spojení s § 250k ods. 1 OSP.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 23. augusta 2011

JUDr. Jana Henčeková, PhD., v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Andrea Jánošíková